

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 414/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Самарџија, адвокат из ..., против туженог „UniCredit Banka Srbija“ а.д. из Београда, ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, на седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду, решењем П 13027/2020 од 14.07.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду. У образложењу је указао, да је тужилац 09.07.2020. године поднео тужбу против туженог, ради утврђења делимичне ништавости уговора о кредиту и стицања без основа, сагласно закљученом уговору о кредиту за куповину непокретности број РР ../09 од 07.08.2009. године и у прилогу тужбе доставио документацију на наводе из тужбе и између осталог и наведени уговор, где су одредбом члана 12.2. странке постигле споразум да евентуалне спорове решавају мирним путем, а да је у супротном надлежан суд у Београду, где је уговор и закључен. Поред тога, да је утврдио да је седиште туженог у Београду, Општина Стари Град, па како је за подручје те општине месно надлежан Први основни суд у Београду, имајући у виду споразум странака на основу члана 19. и 65. Закона о парничном поступку, одлучио је као у изреци решења.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 41529/2020 од 28.09.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да како је у конкретној ситуацији реч о тужби ради утврђења и стицања без основа и не ради о искључивој месној надлежности, као и да тужена није истакла приговор месне ненадлежности Основног суда у Новом Саду, да није било законских услова да се

Основни суд у Новом Саду по службеној дужности огласи месно ненадлежним и списе предмета уступи Првом основном суду у Београду.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

У тужби од 09.07.2020. године је наведена вредност предмета спора у износу од 59.613,00 динара. Предмет тужбеног захтева је утврђење апсолутне ништавости одређених одредби уговора о кредиту за куповину непокретности, да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име стицања без основа и то износ од 35.768,00 динара на име премије за осигурање кредита код Националне корпорације и износ од 23.845,00 динара на име трошкова обраде кредитног захтева. Тужилац је у тужби указао да, како спор произилази из правног односа који је закључила филијала туженог у Новом Саду да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 19. став 2. ЗПП је прописано, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана, да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 4. овог члана, да, ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно првом рочишту за главну расправу, а ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП, је прописано, да, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Одредбом става 3. овог члана, да, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Одредбом става 4. овог члана, да, исправу о споразуму тужилац мора приложити уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Одредбом члана 472. став 1. ЗПП је прописано, да, у поступку о споровима мале вредности не доставља се тужба туженом на одговор.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности у смислу одредби члана 468. ЗПП и тужба не доставља туженом на одговор, Основни суд у Новом Саду није могао по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним, без обзира на постојање споразума о месној надлежности из уговора о стамбеном кредиту, с обзиром на то да за ову врсту спора није прописана искључива месна надлежност и да се тужилац подношењем тужбе Основном суду у Новом Саду определио за тај суд због чега је и даље надлежан за поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић